

«دنيا»های متفاوت سه رتبه برتر کنکور

روایت رتبه‌های تکریمی کنکور امسال از
امروز و آینده ایران

محمد باقرزاده: چند روز پیش از آنکه نتیجه ماراتن تحصیلی دانش‌آموزان ایران روی پایگاه اطلاع‌رسانی سازمان سنجش قرار گیرد، افراد کمی به شیوه‌های مختلف از نتیجه کار خود آگاه می‌شوند؛ رتبه‌های تکریمی که یا از تماس مسوولان یا انتشار تصویر خود در روزنامه‌ها و صداوسیما از موفقیت خود آگاه می‌شوند؛ پس از این خبر اما زندگی آنها دست‌کم به مدت چند روز ازدحام عجیبی به خود

می‌گیرد و در کنار پیام‌های تبریک، موجی از پرسش‌های خبرنگاران و رسانه‌ها هم به سمت آنها سرازیر می‌شود؛ اینکه چقدر درس خواندید، از کتاب‌های کدام موسسه کمک‌آموزشی استفاده کردید و ده‌ها پرسش مشابه. در این بین اما شاید پرسش‌های کمی عمومی‌تر و اجتماعی‌تر تصویر بهتری از این نخبگان برای مخاطبان بسازد. اگرچه کاملاً اتفاقی اما سه مصاحبه‌شونده‌ای که به پرسش‌های خبرنگار «اعتماد» پاسخ گفتند، از سه دنیای متفاوت می‌آیند و نگاه‌های متفاوتی به آینده خود و ایران دارند. بی‌هیچ توضیح بیشتری، این پاسخ و نگاه‌های برآمده از سال سخت کنکور را در

ادامه بخوانید.

روایت رتبه يك كنكور علوم انساني از
مسائل و آینده ایران :

«۱۹۸۴ جورج اورول، مهم‌ترین
کتابي بود که امسال خواندم

«مهدی نیکوکار» متولد سال ۱۳۸۴ در اسفراین از استان خراسان شمالی، بیشک یکی از پدیده‌های امسال کنکور سراسری ایران است؛ رتبه يك علوم انسانی کل کشور از شهری کوچک در منطقه سه و از خانواده‌ای کم‌برخوردار. پدرش کارگر است و مادرش خانه‌دار و هر دو هم بدون تحصیلات دانشگاهی. مهدی اما از چندسال پیش از کنکور، برنامه کار بزرگی در سر داشت و آن‌طور که خودش می‌گوید با تلاش هدمند نخست اطرافیان را وادار کرد که باید رتبه‌اش تکریمی شود و بعد هم این هدف را به سرانجام رساند. او هم در این گفت‌وگو به پرسش‌هایی کمی متفاوت از درس و کنکور پاسخ می‌دهد.

آقای نیکوکار! کمتر پیش می‌آید که فردی از منطقه سه رتبه تکریمی کل کشور شود اما شما رتبه يك شدید. برای آغاز گفت‌وگو کمی از خودتان و این يك سال بگویید؟

ممنون. من در مدرسه تیزهوشان شهید بهشتی اسفراین استان خراسان شمالی درس خواندم که تقریباً هر ۲۰ سال يك بار پیش می‌آید که کسی از این شهر رتبه تکریمی شود و به قول شما زیاد معمول نیست. درباره مدرسه هم بگویم که سطح علمی مدرسه ما نسبت به سایر مدارس

شهر برتری خاصی ندارد اما به نظرم کادر مدیریتی حمایت خوبی از دانش‌آموزان داشتند و برای من شرایط هم خوب بود. منظور اینکه مدرسه ما کادر پشتیبانی داشت. مدیر ما آقای بهنام فرد هر کمکی که می‌توانستند انجام دادند. مثلاً در سال دوازدهم خیلی به من سخت‌گیری نکردند که مدرسه بروم و کمک کردند که سه ماه مدرسه بروم. درباره شهریه هم خیلی کمک و همراهی داشتند.

به شهریه اشاره کردید؛ شغل پدر و مادر و وضعیت مالی خانواده چگونه است؟

پدرم کارگر است (کارگر فصلی که معمولاً زمستان امکان کار ندارد و طبیعتاً بیمه هم ندارد) تحصیلاتش هم تا راهنمایی است. مادرم هم در حد راهنمایی تحصیلات دارد و خانه‌دار است. چهار فرزند هستیم که من آخرین فرزند هستم.

با این توضیحات به گمانم اهمیت رتبه شما بیشتر هم شد. از این جهت با ارزش‌تر که در این سال‌ها شرایط مالی و میزان هزینه‌کرد خانواده‌ها بر موفقیت کنکور اثر بیشتری پیدا کرده است اما شما در خانواده‌ای از طبقه فرودست آن‌هم از منطقه سه، رتبه یک کنکور علوم انسانی شدید. از ابتدایی خیلی درس‌خوان بودید؟ معدل نهایی شما چند بود؟

معدل نهایی من ۷۳/۱۹ بود که فکر می‌کنم معدل خوبی است و تاثیر مثبت بر رتبه کنکورم داشته است. درباره شرایط درسی‌ام، از همان ابتدایی علاقه به درس داشتم ولی آن‌قدر جدی نبودم ولی برای متوسطه اول و خیلی جدی‌تر شدم و معدل همیشه خوب بود. دبیرستان هم کلاً نگرش من کنکوری شد و از همان سال اول با نگاه کنکوری درس می‌خواندم و هدفم هم رتبه تکریمی بود. همه کادر مدرسه و دبیران این انتظار را از من داشتند و بقیه شاگردها هم همین را می‌گفتند. به نظرم با توجه به شرایط خانواده‌ام و ارزشی که خودم برای علم قائلم، مطمئن بودم که درس خواندن بهترین راه پیشرفت من بوده است.

با این اوصاف این رتبه را بیشتر اثر تلاش می‌دانید یا اثر استعداد و با ضریب هوشی بالا؟

من هم به کیفیت و هم کمیت درس‌خواندن توجه داشتم. سعی می‌کردم مطالب را عمیق و با نگاه‌های متفاوت بخوانم. به نظرم برتری نه به هوش است و نه استعداد و هر که بیشتر تلاش کند موفق‌تر می‌شود. نمی‌توانم بگویم هوش و استعداد بی‌تاثیر است ولی تلاش هدفمند و با برنامه‌ریزی حتماً تاثیرگذار است.

ولي اگر بحث فقط تلاش باشد احتمالا كساني بيشتر از شما تلاش کرده باشند؛ اين طور نيست؟ اينكه فردي از اسفراين رتبه يك شود، احتمالا فقط تلاش نباشد.

واقعيت اين است كه من از همان ابتدای تحصيل موانعي پيش راهم بود ولي چيزي كه باعث موفقيتم شد، الگوهايي است كه با وجود موانع فراوان موفق شدند و نام خود را در تاريخ ثبت كردند كه موارد هم زياد است و فقط كافي است زندگينامه ها را بخوانيم. مثلا استيو جابز، بيلگيتس و مواردی از اين دست. مورد ديگر هم وقتي كه ما به موفقيت مان باور و ايمان داشته باشيم هيچ مانعي نمي تواند سر راه ما قرار گيرد.

در اين سالي كه درگير كنكور بوديد، موضوعي هم بود كه شما را نگران كند؟ چيزي كه فكر كنيد ممكن است مانع از به نتيجه رسيدن تلاش شما شود؟

فضاي مجازي و حاشيه هايش براي من كمي مشكل ساخت. مثلا استفاده زياد از آن و كليپ هاي مختلف كه مي توانست لذت بخش باشد و زمان آدم را مي خورد اما من طوري برنامه ريزي كردم كه در روز حداكثر يك ساعت باشد. البته تجربه اش را هم داشتم كه كل روز را به فضاي مجازي اختصاص دهم اما بعد تغييرش دادم.

بحتم البته بيشتر نگراني هاي بيروني و موارد خارج از اراده شما است؛ مثلا ترس از قلب احتمالي در كنكور؟ از اين جهت به اين مورد اشاره كردم كه در صحبت يكي ديگر از رتبه هاي تئرقمي به آن اشاره شده بود.

خب طبيعتا اينكه معدل نهايي و درسه هاي نهايي تاثيرگذار شده بود نگرانم مي كرد چون اولين سالي بود كه نهايي ها تاثيرگذار بود (تاثير قطعي معدل را مي گويم) و من نمي دانستم تاثيرشان چگونه خواهد بود و اينكه بله نگراني درباره قلب هم داشتم. خودم توي امتحانات نهايي هم ديدم كه قلب ميشود اما به نظرم خود كنكور امن تر از امتحانات نهايي است و امسال حداقل سوال هاي كنكور لو نرفت.

كمي به مسائل اجتماعي بپردازيم؛ اين سالي كه دغدغه شما و احتمالا بسياري از هم نسلان شما كنكور بود، جامعه ايران روزهاي پراالتهابي را پشت سر گذاشت، از نگاه شما ماجرا چه بود و چقدر اين روند را دنبال مي كرديد؟

البته من اغلب اوقات خانه بودم و از این فضا هم دور بودم. فکر کنم آبان یا مهر بود که این موارد پیش آمد اما من خیلی دنبال نمی‌کردم و در حد فضای مجازی می‌دیدم و چیزهایی می‌شنیدم. می‌دانم که بحث‌هایی درباره حجاب و مسائل اجتماعی شده بود که نمی‌خواهم خیلی وارد این بحث بشوم.

فکر می‌کنید ۱۰ سال دیگر کجا باشید؟ شفاف‌تر اینکه در این لحظه ترجیح می‌دهید که سال ۱۴۱۲ چه شرایطی داشته باشید؟

اگر خدا بخواهد می‌خواهم تا آن زمان دکترای حقوق و ادبیات را با هم بگیرم و شخصیت برجسته ادبی و حقوقی بشوم تا آن موقع.

این روزها در ایران زیاد درباره مهاجرت صحبت می‌شود. شما برنامه مهاجرت هم دارید؟

باید ببینم چه شرایطی پیش می‌آید و در آینده شرایط کشور چطور پیش خواهد رفت. بستگی دارد چه اتفاقاتی رخ دهد و هر وقت شرایط پیش آمد درباره‌اش فکر می‌کنم. باید ببینم آیا تحصیلات من در کشورهای خارجی بهتر پیش می‌رود یا نه و همه چیز بستگی به شرایط کشور دارد.

با معیارهای رسمی کشور هم که نگاه کنیم، شما الان فردی نخبه محسوب می‌شوید؛ از نگاه شما مهم‌ترین مساله و مشکل امروز ایران چیست؟

بزرگ‌ترین مشکل کشور ما این است که برخی از افراد به عنوان مسوول انتخاب می‌شوند که ممکن است شایستگی آن مسوولیت را نداشته باشند که این هم مربوط به مردم می‌شود و هم کشور؛ بالاخره هم مردم انتخاب می‌کنند. من فکر می‌کنم این موضوع ریشه مشکلات و مسائل است.

گفتید می‌خواهید حقوق و ادبیات دانشگاه تهران بخوانید؛ چه تصویری از دانشگاه دارید؟

بله. ما در مدرسه دانش‌آموز بودیم و به اصطلاح دانش را به ما می‌آموختند اما در دانشگاه قرار است و امیدوارم برعکس باشد و خودمان دنبال علم باشیم. باید با یک عطش و تشنگی دنبال دانش برویم. یک چیز دیگر اینکه ما وقتی از مدرسه وارد دانشگاه می‌شویم باید نگرشمان علمی‌تر شود و درگیر کنکور و آزمون نباشیم و درگیر علم واقعی شویم. باید دنبال ماهیت علم باشیم.

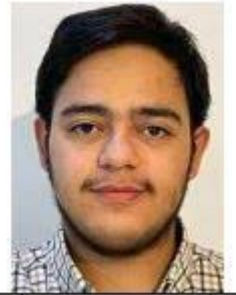
اگر موافق هستید، مهم‌ترین کتاب‌هایی را که در یک سال گذشته خواندید یا فیلم‌هایی که دیدید و بر زندگی خودت موثر بود، به

خوانندگان معرفی کنید.

یکی از کتاب‌های تاثیرگذار کتاب «۱۹۸۴» جورج اورول است. کتاب دیگر هم «صور خیال» اثر استاد شفيعي کدکني، يك فيلم علمي را هم زياد دوست داشتم به اسم میان‌ستاره‌اي (inter stellar) که خیلی روی من تاثیر گذاشت.

رتبه چهار کنکور رياضي امسال مي‌گويد برنامه‌اي براي مهاجرت ندارد

هنوز به دنياي بزرگ‌ترها وارد نشدم ولي مي‌گويند اصلي‌ترين مساله کشور معيشتي است

«معين يوسف‌نيا» رتبه چهار کنکور رياضي امسال است که مي‌گويد در برخي روزها تنها ۲ تا ۴ ساعت درس خوانده است. او که مي‌خواهد رشته برق دانشگاه صنعتي شريف را انتخاب کند، مي‌گويد؛ چندان برنامه‌اي براي مهاجرت ندارد و آينده خود را عضو هيات علمي همين دانشگاه تصور مي‌کند. آقاي يوسف‌نيا به پرسش‌هايي که چندان مرتبط با کنکور نيستند علاقه چنداني ندارد و مي‌گويد؛ خيلي فرد سياسي‌اي نيست و هنوز چندان به دنياي

آدم بزرگ‌ها وارد نشده است: «نمي‌دانم. به نظر مي‌آيد يا مي‌گويند معيشتي است. من هنوز به دنياي بزرگ‌ترها وارد نشدم ولي مي‌گويند معيشتي است. شايد چون ملموس‌تر است.» او همچنين مي‌گويد برنامه‌اي براي مهاجرت ندارد و در پاسخ به پرسشي در اين باره هم اين‌طور توضيح مي‌دهد که «من که البته فعلا برنامه‌اي براي مهاجرت ندارم و نمي‌دانم اين موج از کجاست. شايد چون فناوري داخلي آن‌قدر پيشرفته نيست و

بچه‌ها فکر می‌کنند اگر بروند و بگردند پیشرفت می‌کنند اما من خیلی مشکلی با اینجا ندارم. آینده را نمی‌شود پیش‌بینی کرد ولی امروز روز نگاهم این است.» پاسخ رتبه چهار کنکور ریاضی سال ۱۴۰۲ به پرسش‌های کمی اجتماعی را در ادامه بخوانید.

آقای یوسفینیا! برای آغاز گفت‌وگو از مدرسه و معدل خودتان بگویید.

من در مدرسه علامه حلی تهران درس خواندم؛ مدرسه تیزهوشان است. البته متوسطه اول را در مدرسه شهید مدنی تبریز درس خواندم. معدل کتبی‌ام هم 20/19 شد که فکر می‌کنم اثر مثبتی برای رتبه من داشت.

و وضعیت تحصیلات و اقتصاد خانواده شما چگونه است؟

درباره خانواده هم معمولی؛ پدرم هیات علمی و مادرم هم کارمند است. تک‌فرزند هستم.

البته این شرایط خانوادگی دست‌کم به نسبت دیگر رتبه‌های تکریمی که ما با آنها صحبت کردیم، چندان هم معمولی نیست. وضعیت درسی شما در مدرسه چطور بود؟

معمولا درس‌خوان بودم و مثلا پایه دهم المپیاد رفتم (المپیاد کامپیوتر) که البته نشد مدال بیاورم، یازدهم هم که در مدرسه بودم و دوازدهم هم در مدرسه درس خواندم. من کنکور دی‌ماه هم بهتر بود و شاید به همین دلیل رتبه‌ام خوب شد و گرنه کنکور تیر را خیلی خوب نبودم.

در مدرسه و بین هم‌کلاسی‌هایت هم رتبه تکریمی داشتیم امسال؟

یکی از هم‌مدرسه‌ای‌هایم رتبه ۸ شد. البته رتبه دو رقمی هم زیاد داشتیم. یک دوستم هم رتبه ۱۰ شد که البته او در تبریز درس خوانده و از آنجاست؛ علی‌نوری.

معمولا رتبه‌های برتر ریاضی سراغ برق یا تازگی کامپیوتر می‌روند؛ چه برنامه‌ای برای انتخاب رشته دارید؟

می‌خواهم مهندسی برق دانشگاه شریف را انتخاب کنم. البته به کامپیوتر هم علاقه دارم و به همین خاطر هم المپیاد کامپیوتر رفتم ولی برق را انتخاب خواهم کرد.

گویا می‌توانید دو رشته هم انتخاب کنید.

امكانش هست ولي من تصميمي ندارم شايد بعدتر سراغ كامپيوتر بروم البته ولي فعلا برنامه‌اش را ندارم.

اين پرسش را از ديگر رتبه‌هاي برتر امسال هم پرسيديم؛ فکر مي‌کنيد چنين رتبه‌اي را چه شرايطي مي‌سازد؟ مثلا خود را فردي نخبه يا با ظريب هوشي بالا مي‌دانيد يا مثلا اثر تلاش زياد و کمي شانس است؟ پرسش اين است که خودتان چه نگاهی به اين موفقيت داريد؟

به نظرم نتيجه تلاش درست است؛ نه لزوما تلاش. من روزهاي مدرسه سه، چهار ساعت درس مي‌خواندم و روزهاي تعطيل هم ۸ تا ۱۰ ساعت. فکر مي‌کنم بيشتر از استعداد و هوش برنامه‌ريزي درست اثرگذار است.

همين برنامه‌ريزي درست هم شايد نوعي استعداد و توانمدي خاص محسوب شود. مثلا ممکن است کساني بيشتر از شما تلاش کرده باشند و دقيق و درست هم درس خوانده باشند ولي به اين موفقيت نرسيده باشند. منظور اين است که مي‌توان گفت همين تلاش درست هم نوعي هوشمدي است؟

من اسمش را کمک مي‌گذارم. درباره خودم، پدرم و معاون آموزشي مدرسه جناب آقاي دهقان اين نقش را داشتند.

فکر مي‌کنيد سال ۱۴۱۲ کجا باشيد؟ شفافتر اينکه در اين لحظه خواسته شما از ۱۰ سال آینده خودتان چيست؟

من فکر مي‌کنم شايد مثلا هيأت علمي دانشگاه شريف در رشته برق باشم يا مدير طراحي در يکي از شرکتهاي بزرگ خودمان. البته دوست دارم کارم پژوهشي محور باشد تا کار طراحي يا مثلا استارت‌آپ.

بحث مهاجرت در ايران به نظر داغ است و وقتي اسم نخبه يا رتبه برتر مي‌آيد خودبه‌خود در کنار آن بحث مهاجرت هم مطرح ميشود؛ شما برنامه‌اي براي مهاجرت داريد؟

نه. بالاتر هم گفتم که ۱۰ سال آینده خود را هيأت علمي برق شريف ميدانم. فعلا برنامه‌اي براي مهاجرت ندارم.

به‌طور کلي شما چه نگاهی به اين داستان مهاجرت در ايران داريد؟ همين که اين پرسشها مدام مطرح ميشود و انگار رايج است که اگر فردي موفقيتي کسب کرده بلافاصله درباره مهاجرت از او سوال شود...

من که البته فعلا برنامه‌اي براي مهاجرت ندارم و نميدانم اين موج از کجاست. شايد چون فناوري داخلي آنقدر پيشرفته نيست و بچه‌ها فکر

می‌کنند اگر بروند و بگردند پیشرفت می‌کنند اما من خیلی مشکلی با اینجا ندارم. آینده را نمی‌شود پیش‌بینی کرد ولی امروزِ روز نگاهم این است.

شما اصلی‌ترین مساله یا مشکل امروز ایران را چه می‌دانید؟

نمی‌دانم. به نظر می‌آید یا می‌گویند معیشتی است. من هنوز به دنیای بزرگ‌ترها وارد نشدم ولی می‌گویند معیشتی است. شاید چون ملموس‌تر است.

البته منظورم از نگاه خود شماست؛ به عبارت ساده‌تر شما فکر می‌کنید اصلی‌ترین مساله امروز ایران چیست یا چه مشکلی اگر برطرف شود شرایط کشور بهتر می‌شود؟

نمی‌دانم اصلا درباره این مسائل فکر نکردم. اما الان بنیاد نخبگان دکترای پیوسته فیزیک گذاشته و همین باعث می‌شود بچه‌ها اینجا بمانند. اگر این کار را درباره برق هم انجام بدهند شاید باعث شود بچه‌ها بیشتر بمانند.

سال کنکور شما، سال پراولت‌هایی برای جامعه ایران بود. شما این سال را به لحاظ اجتماعی چگونه دیدید؟

من برای اینکه کنکورم دی ماه بود و نمی‌خواستم ضربه ببینم دنبال نکردم که چه اتفاقاتی افتاده است. فضایش را چندان دوست نداشتم و زیاد فرد سیاسی نیستم.

سه کتاب یا فیلمی را که در این سال خواندید یا دیدید و بر زندگی شما تاثیرگذار بود، به خوانندگان معرفی کنید؟

می‌توانم از فرد اسم ببرم؟

حتما.

سه نفر تاثیر مهمی روی زندگی و کنکورم داشتند که دوست دارم از آنها تشکر کنم؛ یکی آقای رسول دهقان که تاثیر بسزایی داشت در این موفقیت.

در کنارش پدرم بودند و یکی هم شاید آقای ندافزاده که دبیر حسابان من بودند و به نظرم از نظر اخلاقی خیلی روی من تاثیر گذاشتند؛ اینکه اخلاق از هر چیزی مهم‌تر است.

پاسخ رتبه سه کنکور هنر امسال به انتظارش و تصورش از سال ۱۴۱۲:

امیدوارم ظهور اتفاق افتاده باشد

«فاطمه جعفری ندوشن» رتبه سه کنکور هنر امسال از شهر یزد است که برنامه‌ها و خواسته‌هایش شاید تا اندازه‌ای با نگاه و تصور غالب از نخبگان کشور متفاوت است؛ اگرچه این روزها به درست یا نادرست، مهاجرت نخبگان امری عادی و حتی موفقیت قلمداد می‌شود، اما می‌گوید نه تنها برنامه‌ای برای آن ندارد که حتی امیدوار است شرایط ایران به گونه‌ای شود که به دوران مهد دانش و پیشرفت برگردد. رتبه سه کنکور هنر می‌گوید ممکن است هر کسی پاسخ‌هایش را بخواند، او را فردی «جیره و مواجب‌گیر» قلمداد کند، اما اعتقاد دارد این‌طور نیست و همیشه دنبال حقیقت است؛ می‌گوید همه‌های رسانه‌ای دریافت حقیقت را برای هم‌نسلانش سخت کرده و می‌خواهد با زبان هنر این شرایط را تغییر دهد؛ گفت‌وگویی خبرنگار «اعتماد» با خانم جعفری ندوشن را در ادامه بخوانید.

**خانم جعفری! پیش از اینکه به پرسش‌های عمومی و مسائل اجتماعی
بپردازیم از مدرسه و شرایط تحصیل خودتان بگویید.**

به نام خدا. من دبیرستان حکیمزاده یزد درس خواندم که مدرسه تیزهوشان است. البته قبلاً فرزنانگان یزد، ریاضی می‌خواندم، اما یازدهم رفتم رشته هنری انیمیشن. می‌دانید که قبلاً مدارس سمپاد رشته‌های هنر را نداشتند، اما اخیراً رشته‌های هنری را هم اضافه کرد و وقتی اضافه شد من هم به این رشته رفتم. همان سالی که دبیرستان

بودم، امتحان دادم و قبول شدم. معلم هم ۱۹ و خرده‌ای بود که خرده‌ایش را دقیق نمی‌دانم.

چه شد که سمت هنر و انیمیشن رفتید؟

اول اینکه خودم از بچگی به هنر زیاد علاقه داشتم، اما يك دوره‌ای فکر می‌کردم اگر سراغ کامپیوتر و رشته‌های مرتبط بروم مفیدتر است، اما بعد نظرم عوض شد و سراغ هنر رفتم.

برنامه شما برای انتخاب رشته چیست؟ چه رشته و دانشگاهی مدنظرتان است؟

خودم در ذهنم این است که انیمیشن را ادامه دهم ولی نیاز است از مشاوران هم بپرسم که کجا و چه رشته‌ای بروم. در دانشگاه و کارشناسی رشته انیمیشن نداریم و زیرشاخه رشته برنامه‌های دیجیتال است که بهترین دانشگاه هم می‌شود صداوسیما. اگر بخواهم انیمیشن را ادامه دهم احتمالاً این رشته و دانشگاه را انتخاب کنم، اما ممکن است معلمی را انتخاب کنم.

کمتر دیده می‌شود رتبه‌های تک‌رقمی سراغ معلمی بروند؛ انتخاب این رشته خواسته خانواده است؟

نه به لحاظ علاقه شاید معلمی را انتخاب کنم.

در این سال کنکور چگونه و چقدر درس می‌خواندید؟ منتظر رتبه سه بودید؟

واقعیت اینکه من خیلی روی این حساب باز نکرده بودم که رتبه تک‌رقمی بشوم ولی با توجه به نتیجه کنکورهای آزمایشی فکر می‌کردم رتبه خوبی باشد ولی این قدر نه. امسال در کنکور هنر منابع خیلی تغییر کرد و شیوه آن به‌طور اساسی متحول شد. یعنی منابع کمی محدودتر و آسان‌تر شد و دیگر نیاز بود که از موسسات گران‌قیمت یا روش‌های عجیب استفاده شود مثلاً من خودم با امکانات شهر خودمان توانستم این رتبه را بگیرم. از لحاظ ساعت خواندن، حداکثر ۸ ساعت می‌خواندم ولی سعی می‌کردم برنامه‌ریزی دقیق و درستی داشته باشم.

از وضعیت خانواده بگویید...

مادرم معلم و پدرم مهندس برق است؛ تک فرزند هستم و وضعیت مالی ما هم متوسط است.

فکر می‌کنید ۱۰ سال آینده کجا باشید؟ منظور اینکه در این لحظه ترجیح می‌دهید سال ۱۴۱۲ در چه شرایطی باشید؟

راستش زندگی اصلا قابل پیش‌بینی نیست و هر چه خدا بخواهد. شاید خیلی آرمانی باشد ولی انشاءالله که ظهور حتما رقم خورده باشد. درباره شخصی هم دوست دارم بتوانم برای جامعه مفید باشم و هنری باشد که مفید باشد، یعنی جامعه جایی باشد که باید آنجا قرار بگیرد. هدف ما از انقلاب به نظرم ظهور حضرت مهدی بوده اما به گمانم از این هدف دور شدیم و به نظرم این زبان هنر است که می‌تواند این مسیر را به هدف اصلی برگرداند. به نظرم از این مسیر کمی دور شدیم و امیدوارم با زبان هنر این مسیر شتاب بگیرد. در زمان‌های گذشته مسلمانان قدرت اول جهان بودند و انشاءالله که بتوانیم آن نسل نخبه را به ایران برگردانیم.

و فکر می‌کنید چقدر این نگاه بین هم‌نسلان خودت مورد توجه است؟

متأسفانه این هجمه رسانه‌ای که به کشور وارد شده و می‌شود باعث شده که خیلی از مسائل تحریف شود و این هجمه بر نسل من هم اثر بگذارد و متأسفانه بعضی از این نسل نادانسته فکر می‌کنند که بهتر است نظام برگردد به دوران شاهنشاهی؛ احساس می‌کنم شاید از کم‌کاری ماست که آنچه می‌دانیم به دوستان و جامعه انتقال ندادیم و شاید ما این فضا را فراهم کردیم که این افراد سراغ رسانه‌های بیگانه رفتند و الان خواسته‌های متفاوتی دارند.

خانم جعفری! شما اصلی‌ترین مشکل یا مساله الان ایران را چه می‌دانید؟

گم کردن هدف و معرفی نکردن هدف اصلی، چون وقتی هدف کم‌کم از یادها برود، درگیری‌ها زیاد می‌شود و متأسفانه نسل جدید متوجه نمی‌شود چرا انقلاب کردیم. به نظرم الان به هدف انقلاب کمتر پرداخته می‌شود و باید بیشتر به آن بپردازیم. البته قشری هم هست که به این هدف پایبند هستند و شاید بین این شلوغی‌ها کمی هدف‌مان را گم کردیم.

این نگاه شما تا چه اندازه در مدرسه بین هم‌کلاسی‌ها مورد توجه بود؟ بالاخره این سال کنکور شما سال پراستفاهی برای کشور بود؛ فکر می‌کنید هم‌کلاسی‌های شما با اعتراضات همراه بودند یا نگاه شما را داشتند؟

به هر حال افکار مختلفی هست؛ بعضی هیچ طرفی نیستند و بقیه هم در

دو سمت بودند و گروهی هم فکر می‌کردند نظام باید عوض شود. متأسفانه جامعه هنری بیشتر به آن سمت گرایش پیدا می‌کند تا به سمت نگاه من. هنر عموماً این جوری است که در آن میزان اعتراض بیشتر است تا مسائل انقلابی.

سه کتاب یا فیلمی که در این سال خواندید و بر زندگی شما اثرگذار بوده و حالا می‌خواهید آنها را به مخاطبان معرفی کنید؟

من چون رشته‌ام انیمیشن بود بیشتر در این حوزه می‌توانم معرفی کنم که احتمالاً برای بقیه جالب نباشد. اما کتاب «طرح کلی اندیشه اسلامی در قرآن» را که سخنرانی‌های رهبر انقلاب در سال ۵۳ است، معرفی می‌کنم. حس می‌کنم افرادی که این روزها مخالف هستند یا خیلی آشنایی ندارند اگر بخوانند تفاوت آن چیزی که رسانه‌های دیگر به ذهن‌شان تزریق می‌کنند با واقعیت را بهتر می‌توانند درک کنند. کتاب «ستاره‌ها چیدنی نیستند» هم محتوای جالبی داشت. مستند ایکسونامی هم مطالب جذابی را ارائه می‌دهد که شاید قبلاً به آن پرداخته نشده است.

شما به مهاجرت هم فکر می‌کنید؟

خب از جهت ادامه تحصیل فکر می‌کنم از دوره‌های آموزشی به صورت آنلاین شاید بشود استفاده کرد و ارتباط برقرار کرد ولی از لحاظ زندگی کردن یا کار حقیقتاً هیچ علاقه‌ای ندارم. اینکه بخواهم برای کشور دیگری کار کنم که اهداف درستی ندارند، نه هدف من نیست.

ممنون که وقتتان را در اختیار ما قرار دادید خانم جعفری. اگر فکر می‌کنید نکته یا موضوعی هست که در پرسش‌ها نیامده، می‌توانید به آن بپردازید.

ممنون، حس می‌کنم اگر بعضی این مصاحبه را بخوانند حس می‌کنند من یک آدم جیره‌موجب‌گیر هستم که به من گفتند این حرف‌ها را بزنم ولی واقعاً من آدم خاصی نیستم که بخواهم از کسی طرفداری کنم، اما واقعیت این است که این مسیری است که من دنبال آن رفتم و فکر می‌کنم حقیقت است. حس می‌کنم اگر شما بیشتر تحقیق و بررسی کنید که کدام حرف درست است شاید به این جمع‌بندی برسید که نه اوضاع این‌قدر وحشتناک است نه اینکه مشکل وجود ندارد. راهکار مهاجرت یا تغییر کلی نیست و شاید ما جوانان بتوانیم کشور را به مسیر درست برسانیم.

منبأ: □□□□□□ □□□□□□ 1 □□□□□□ 1402 □□□□□□